

TIEŠĀ NOZĪME	
PRIEKŠSTATS	
2. saīdzinājums paralēlisms	Es pārvedu brājam sievu Kā lielo lāču māti – Istabā ienākot, Izgāž durvju stenderīti.
1. epītets	Līdaciņa velējās Zajas niedres gallīnā, Zīda kreiks, zelta vāle, Sudrabīņa velētava.
3.2. nozīmes pārnesums	suņa sirds, suņa dzīve, tukša sirds, saule spīd
3.1. pārnesums pēc funkcijas	spalva, zoss spalva, tērauda spalva, spalvaskāts
3. atvasinātās nozīmes	puse, spārns – vārddarināšana, vārdi pēc 1. ozīmes vārdnīcā
2. pamatnozīme	pirmā nozīme vārdnīcā
1. viennozīmīgi vārdi	māte

PRAKTISKĀ VALODA

Tēlainā izpratne folklorā

JĒDZIENISKĀ NOZĪME		PĀRNESTĀ NOZĪME	
IZTĒLE		FANTĀZIJA	
8. zemteksts	Saimenieka meitīņām Zakķīts pūra dibenā, Kad pacēla pūra vāku, Zakķīts līpu tirināja.	Cirvs bez kāta, vīrs bez prāta Guļ zem zaļa ozoliņa. Paliek kungi bez padoma Ap to vīnu domādami.	Ai, bagāta Gaujas māte! Pildi manu kesešīti! Tu jau pati gan zināji – Caur cepuri mati auga.
7. paradokss	Pa ezeru gāju, Pīpi kurināju – Izkrita ugune, Sadega ezers.	Akmens peld ūdens virusi, Smilga grima dibenā.	Uz akmeņa malku cirtu, Strautā kūru uguntīņu.
6. simbols	Bitīt, tavu vieglumīnu! Tev nelīka āboliņš – Man ielīka zemes kārtā Ar taufteti runājot.	Vecā tēva sirma bārda Pār ābeli pārbirusi, Jauni puiši salasīja, Padomīņa gribēdamī.	Ei, māsiņ, tautīņās, Dzīvo gudri aiziedama – Ja tautām salmu jumti, Necel augstu uguntīņu.
5. metonīmija	Salna nāca pār kalnīju Pelēkā mētelī, Bēg no dārza kaņepīte, No kocīņa apīnītis.	Vakar saule samērkusi Divi simti villainīšu, Šodien spodra netecēja, skalodama, vēlēdama.	Saulē savu meitu kūla Pie Dieviņa lievenēm – Tā jau bija rājusies Ar Dieviņa māmulingu.
4. personifikācija	Es meitiņa kā smildziņa, Man rasīņas vilainīte – Dēlu māte brīnījās, Kad ienācu istabā.	Nebrīnies, dēlu māte, Vēl nāks mani bāleliņi, Citam būs miglas svārki, Citam rasas cepurīte.	Es uzvilkū ūdens kreklu, Sīkakmeņu kažocīnu, Nu es iešu jūriņā Ar ziemeli spēkoties.

PLURĀLĀ VALODA